

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J.**, bytom M., právne zastúpený JUDr. T., PhD., advokát, so sídlom N., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.I/223/13336-88378/2005/999518-r zo dňa 7. decembra 2005, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 1S 14/2006-72 zo dňa 26. júna 2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 1S 14/2006-72 zo dňa 26. júna 2008 **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia podľa § 140 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej na účely tohto rozhodnutia len „O.s.p.“) priznal ustanovenému advokátovi JUDr. T., PhD. odmenu za zastupovanie v sume 2.848 Sk /94,54 €/, nariadil učtárni Krajského súdu v Košiciach vyplatiť advokátovi sumu 2.848 Sk /94,54 €/ z rozpočtových prostriedkov po právoplatnosti uznesenia a rozhodol, že štát nemá právo na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca včas odvolanie s odôvodnením, že súd prvého stupňa nesprávne ustálil počet úkonov právnych služieb, uskutočnených advokátom v predmetnom súdnom konaní a nesprávne určil výšku základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby. V predmetnom konaní si podaním tohto odvolania uplatnil odmenu za právne služby súdom ustanovený advokát podľa ustanovenia § 25 zákona

č. 586/2003Z.z. o advokácii v znení neskorších predpisov, podľa § 140 ods. 2 O.s.p. a podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej na účely tohto rozhodnutia len „vyhláška“) a to za sedem úkonov právnych služieb (z toho šesť úkonov právnych služieb uskutočnených v roku 2006 a jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2008 - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, oboznámenie sa s obsahom súdneho spisu dňa 12. apríla 2006, písomné podanie na súd ako doplnenie žaloby zo dňa 16. mája 2006, písomné podanie na súd - oznámenie súdu, že žalobca trvá na podanej žalobe zo dňa 14. septembra 2006, oboznámenie sa s obsahom súdneho spisu dňa 13. novembra 2006, podanie odvolania proti uzneseniu o zastavení konania zo dňa 14. novembra 2006 a odvolanie zo dňa 7. júla 2008 proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach o priznaní odmeny ustanovenému advokátovi).

Ak vyhláška osobitne neupravuje základnú sadzbu tarifnej odmeny advokáta v prípade zastupovania účastníka súdneho konania v rámci správneho súdnictva a je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch, pričom nie je splnený predpoklad, že hodnotu veci alebo práva možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, základná sadzba tarifnej odmeny by mala vychádzať z výšky peňažného plnenia, uloženého preskúmaním rozhodnutím.

Hodnota veci podľa názoru navrhovateľa je vyjadrená úplne presne a predstavuje sumu 525 787 Sk /17.452,93 €/ . Podľa názoru navrhovateľa, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna trinástina výpočtového základu. Preto je v predmetnom prípade potrebné aplikovať ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky, a nie ustanovenie § 11 ods. 1 vyhlášky.

Preto podľa názoru JUDr. T., PhD. ako z úradnej moci súdom ustanovenému advokátovi patrí odmena v sume 66.174 Sk /2.196,57 €/, ktorá je úhrnom za šesť úkonov právnych služieb uskutočnených v roku 2006 (6 x 10 000 Sk) plus režijný paušál (6 x 164 Sk) a za jeden úkon právnej služby odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny v sume 5.000 Sk /165,97 €/ plus režijný paušál (1 x 190 Sk). Z uvedených dôvodov navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. tak, že prizná ustanovenému advokátovi JUDr. T., PhD. odmenu za zastupovanie v sume 66.174 Sk /2.196,57 €/.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd zo spisu súdu prvého stupňa zistil, že žalobca podal dňa 21. februára 2006 na Krajský súd v Košiciach žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.I/223/13336-88378/2005/999518-r zo dňa 7. decembra 2005. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 1S/14/2006-57 zo dňa 26. októbra 2006 konanie zastavil z dôvodu, že žaloba bola podaná oneskorene. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca dňa 16. novembra 2006 odvolanie, pričom následne Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dňa 22. novembra 2007 uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 1S 14/2006-57 ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd zo súdneho spisu ďalej zistil, že Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 4. apríla 2006 č. k. 1S/14/2006-38 žalobcovi priznal na jeho žiadosť oslobodenie od súdnych poplatkov a na ochranu jeho práv a záujmov mu ustanovil advokáta JUDr. T., PhD.

Podľa § 140 ods. 2 O.s.p. ak bol účastníkovi ustanovený za zástupcu advokát, platí jeho hotové výdavky a odmenu za zastupovanie štát; ak je to dôvodné, poskytne súd advokátovi na jeho žiadosť primeraný preddavok.

Súd prvého stupňa uznesením č. k. 1S/14/2006-72 zo dňa 26. júna 2008 priznal ustanovenému advokátovi JUDr. T., PhD. odmenu za zastupovanie v sume 2.848 Sk /94,54 €/ a nariadil uctárni Krajského súdu v Košiciach vyplatiť JUDr. T., PhD. priznanú sumu z rozpočtových prostriedkov po právoplatnosti uznesenia.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami,

Odvolací súd dospel rovnako ako súd prvého stupňa k záveru, že ustanovenému právnenému zástupcovi nie je možné uznať na účely výpočtu odmeny advokáta za poskytnutú právnu službu tarifnú hodnotu podľa § 10 ods. 2 vyhlášky v uvádzanej hodnote 525.787 Sk /17.452,93 €/ . Odvolací súd zastáva názor, že v správnom súdnictve nie je možné pri určovaní odmeny právneho zastúpenia sa odvolávať na ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky, nakoľko správne súdnictvo je založené na prieskume zákonnosti aplikácie verejných práv správnym orgánom, a nie na nachádzaní subjektívnych práv jednotlivcov.

Odvolací súd v tomto kontexte poukazuje aj na odôvodnenie uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 92/09 zo dňa 1. apríla 2009, v ktorom súd skonštatoval, že v správnom súdnictve aplikácia ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky je podľa názoru ústavného súdu odôvodnená ústavne konformným spôsobom (dostatočne a relevantne).

Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne priznal ustanovenému advokátovi odmenu za dva úkony právnej služby, nakoľko právny zástupca žalobcu sám v odvolaní podanom dňa 16. novembra 2006 proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 1S/14/2006-57 zo dňa 26. októbra 2006 navrhol súdu, aby mu priznal odmenu za dva úkony právnej služby spolu s paušálom a to odmenu za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia a za písomné podanie na súd zo dňa 16. mája 2006 týkajúce sa veci samej (oprava a doplnenie podania), pričom odmenu za iné úkony nežiadal.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v čase prvého vyúčtovania odmeny za vykonané úkony právnej služby dňa 16. novembra 2006 mal právny zástupca žalobcu vedomosť o už vykonaných 6-tich úkonoch právnej služby, keďže v časovom poradí šiesty úkon právnej služby - odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, ktorým súd konanie zastavil bol vykonaný dňa 14. novembra 2006. Napriek tejto skutočnosti si právny zástupca žalobcu uplatnil v odvolaní, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 16. novembra 2006 odmenu len za dva úkony právnej služby vrátane paušálu.

Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že odmenu za odvolanie zo dňa 7. júla 2008 by nebolo možné právnenému zástupcovi priznať, nakoľko uznesenie o zastavení konania, ktorým sa predmetné konanie skončilo nadobudlo právoplatnosť dňa 14. mája 2008, a týmto úkonom podľa názoru odvolacieho súdu stratil právny zástupca žalobcu v konaní postavenie ustanoveného zástupcu žalobcu. Navyše uznesenie, ktoré napadol JUDr. T., PhD. odvolaním zo dňa 7. júla 2008 sa nijakým spôsobom nedotýka práv žalobcu, keďže týmto uznesením súd priznal ustanovenému právnenému zástupcovi žalobcu odmenu za vyúčtované úkony právnej služby, ktorú v zmysle ustanovenia § 140 ods. 2 O.s.p. platí štát a zároveň rozhodol, že štát nemá právo na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Odvolací súd preto uznesenie krajského súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení § 246c O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

POUČENIE : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2009

**Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová